

O NÁS ,O VÁS, O ŠKOLE

ŠKOLSKÝ ČASOPIS PRI ZÁKLADNEJ ŠKOLE, UL. KPT. NÁLEPKU NOVÉ MESTO NAD VÁHOM

Ročník VII.

Rok: 2004

číslo:

I

REPORTÁŽE, ROZPRÁVANIA, PRÍBEHY, BÁSNE,
KRÍŽOVKY, HOROSKOPY, VÝTVARNÉ PRÁCE,
INZERÁTY, VTIPY A INÉ

22. apríl
DEŇ ZEME

Láska menom ||
ZEM
vola o pomoc

Neničte životné prostredie,
chceli by sme tu žiť i my

VÁŠE DETI

Zo samej hĺbky duše kričím

*Zo samej hĺbky duše kričím,
Čo je ?, Čo sa stalo ?
Nič mi nesúvisí s ničím,
keď vystúpim na to braľo.*

*Braľo plné utrpenia,
na ktoré raz vystúpiš.
Veľa skutkov, svojho chcenia,
pri tom ale podstúpiš.*

*Zakiaľ si však ešte malý,
máš nad sebou ruku strážnu.
Chráni ti cestu vážnu,
pomôže ti zdolať skaly.*

*Márne ležíš, márne voláš o pomoc,
do tvrdého života sa raz dostať musíš!
Nad tebou má pevnú moc
tvoja láska v duši.*

Zuzana Ondrišáková, 8. c

Redakčná rada: predseda: Dr. Vladimír Kollár

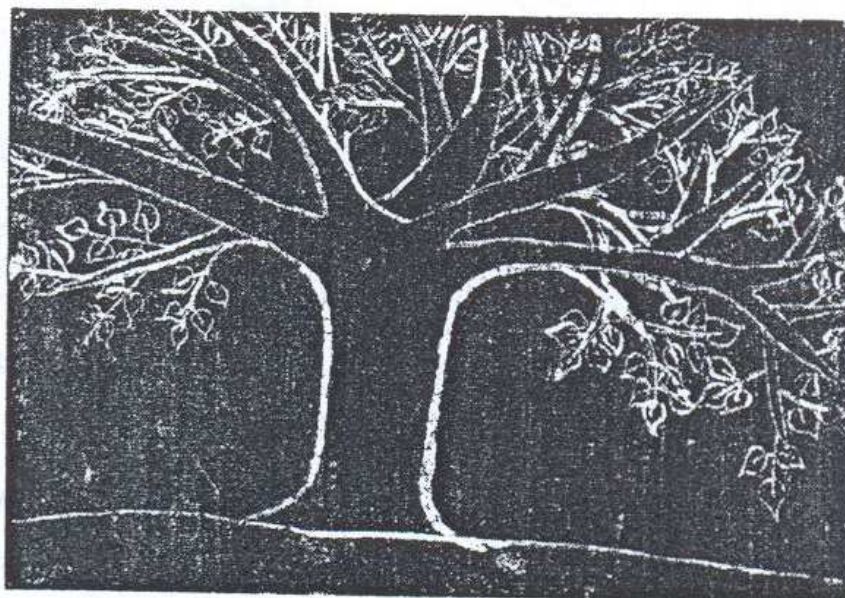
členovia: Veronika Brezániová, VI. C; Zuzana Drobná, VI. C; Hana Rydzá, VI. C; Nicolette Ferová, VII. C; Iva Gažová, VII. C; Dominika Bardáčová, VII. D; Veronika Kišacová, VII. D; Alena Uhrinová, VII. D; Lucia Novosádová, VIII. C; Zuzana Ondrišáková, VIII. C; Daniel Kotleba, IX. C

Grafická úprava: Daniel Kotleba, IX. C

Jazyková úprava: Mgr. Ľuba Šelepáková

OBSAH

<i>Čo sa deje na škole</i>	3
<i>Na našu školu prišli nové pani učiteľky</i>	5
<i>Ako sa správame k svojim učiteľom?</i>	7
<i>Anketa: Spýtali sme sa našich žiakov...</i>	8
<i>Prečo máme radi slovenčinu</i>	10
<i>Boli sme na exkurzii</i>	15
<i>Máme zaujímavých spolužiakov</i>	18
<i>Hráme sa na básnikov</i>	22
<i>Naše slohové výtvary</i>	25
<i>Okienko nemčiny</i>	41
<i>Na voľný čas</i>	45
<i>Dám ti hádanku</i>	47
<i>Tajničky, osemsmerovky, hrebeňovky</i>	51

Katka Haščičová, 6. b

Čo sa deje na škole?

Veľa ľudí dodnes nevie, čo sú mechanizmy demokracie a ani nevedia, ako ich možno uplatniť v každodennom živote. To sa však treba naučiť už na ZŠ, pretože práve škola je izolovaný ostrov v živote spoločnosti. Žiaci ako budúci občania by mali získať poznatky o živote spoločnosti, ktoré by im uľahčili vstup do reálneho života. V súčasnosti je veľa ZŠ zapojených do projektu Školy podporujúce zdravie. Ide o žiacky či detský parlament. Je iniciatívnym a pomocným orgánom, vyjadrujúci záujmy žiakov v oblasti výchovy a vzdelávania na ZŠ. Členmi žiackeho parlamentu sú žiaci, ktorí boli zvolení ako prezidenti triedy za prítomnosti triedneho učiteľa a žiakov v triede. Potom sa na samotnom stretnutí žiakov volí predseda, podpredseda, tajomník, zapisovateľka, čo je v tomto prípade takto:

- Predseda: *Adriana Fábryová, 9. c*
- Podpredseda: *Peter Brustík, 9. a*
- Tajomník: *Juraj Jakubec, 7. d*
- Zapisovateľka: *Nikoleta Ferová, 7. c*

Žiacky parlament sa zaoberá najmä problémami školy, ako sú problémy medzi žiakmi, nadávanie, šikanovanie,... Člen žiackeho parlamentu môže pozvať na zasadnutie parlamentu alebo na jeho časť ktoréhokolvek žiaka školy a prerokovať s ním jeho prospech, dochádzku a správanie, prípadne iné problémy či priestupky, no na jeho pozvanie je potrebný súhlas nadpolovičnej väčšiny prítomných poslancov parlamentu. Na žiackom parlamente sa žiaci stretávajú raz do mesiaca.

Nicolette Ferová, 7. c

Naša škola bola postavená asi pred štyridsiatimi rokmi. Jej súčasťou boli aj stromy, ktoré rástli na školskom dvore. Boli to mohutné listnaté stromy. Rodičia niektorých z nás i starí rodičia chodili do tej istej školy ako my. Veľa detí videlo, aké pekné a zdravé stromy sú to. Naša škola mohla byť na ne pyšná. Stromy po rokoch spevneli, rástli do krásy, ale ich veľké korene pod zemou narúšali múry našej školy. Preto ich pred nedávnom všetky okrem jedného spílili. Bolo nám z toho smutno. Mne je ľúto aj tých vtáčikov, ktorí si tam robili hniezda. Cez prestávky nám štebotali a niekedy sme si mysleli, aký majú ľahký život. Hovorili sme si, že určite nemusia písať písomky. Tie stromy boli vlastne pre tie vtáčiky domovom. Keď bolo vonku teplo a mali sme veľkú prestávku, chodili sme von. Keď slnko veľmi pálilo, rýchlo sme sa skryli pod stromy, kde bol príjemný chládok. Bez tých stromov je dvor hrozne prázdny. Pred našou školou je ešte jedna vrba. Všetci pevne dúfame, že aspoň tú nevyrúbu. Aspoň nám tak bude pripomínať všetky tie krásne stromy, po ktorých zostali iba pne.

Na našej škole...

Na III. ZŠ sa začali vyrubovať stromy. Kto vie prečo? Na kúrenie alebo preto, že korene stromov poškodzovali stavbu školy? Ja by som povedal, že kvôli poškodzovaniu budovy školy. Dlhé konáre veľkých stromov zavadzali na chodníkoch a tienili pri oknách a tak sa muselo veľa svietiť. Tým sa vlastne míňalo veľa elektriny a škola musela hlbšie

siahnuť do peňaženky. Stromy boli pekné a tiež zdravé. Bolo ich škoda vyrubovať. Rástli minimálne 50 rokov a vyrúbané boli za 50 minút. Niektoré stromy zostali, ale aj tak nezostal jediný strom, ktorému by robotníci neodrezali aspoň konárik.

Tomáš Slávik, 5. c

Na našu školu prišli nové pani učiteľky

Ako už všetci iste viete, od septembra máme na našej škole niekoľko nových pani učiteliek. Medzi ne patria aj pani učiteľky Malíková a Gulačová. Tu sme vypovedali pani učiteľku Malíkovú. Aby ste ju všetci spoznali ešte bližšie, spýtali sme sa na pár otázok a pani učiteľka nám ochotne odpovedala.

1. Ako sa Vám páči na našej škole ?

Zatiaľ ešte všetko hľadám a zvykám si.

2. K čomu máte lepší vzťah – k matematike či k chémii ?

Bavia ma obe, ale viac ma zaujala chémia.

3. Chceli ste sa stať od malička učiteľkou ?

Áno, od malička. Rodičia mi vraveli, že keď som bola malá, vykrikovala som: „Keď ja budem veľká, budem učiteľka.“

4. Na akej škole ste študovali ?

Na Univerzite Komenského v Bratislave.

5. Stala sa Vám v škole nejaká zábavná príhoda ?

Áno. Nemohla som sa dostať do kabinetu, pred dverami boli chemické stojany.

6. Na akej škole ste učili predtým, než ste nastúpili sem ?

Na I. ZŠ na Štúrovej ulici.

7. **Keby ste mohli porovnať, na ktorej škole boli lepší žiaci, či už v správaní alebo v učení ?**

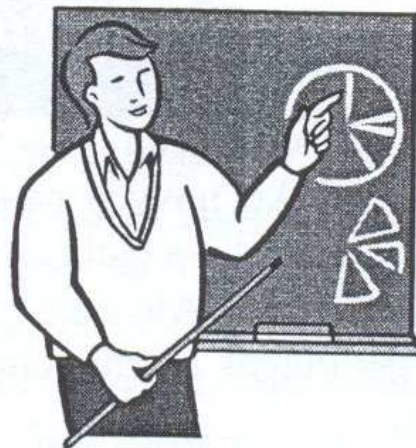
Deti sú všade rovnaké, v tom nie je veľký rozdiel.

8. **Keď ste boli malá, robievali ste aj pokusy a stalo sa aj, že niečo vybuchlo ?**

Keď som bola malá, ani nie. Ale keď sme chodievali z gymnázia na prax, zopárkrát sa to stalo.

9. **Rozdávali ste už aj horšie známky ako jednotky ?**

Samozrejme, deviataci už majú kopu pätiiek zo vzorcov.

Ďakujeme za rozhovor.

Aj pani učiteľka Gulačová nám ochotne odpovedala na pár otázok.

1. **Vždy ste si priala byť učiteľkou angličtiny ?**

Je pravda, že keď som bola malá, chcela som byť učiteľkou, ale nerozmýšľala som nad tým, aký predmet by som učila.

2. **Na akej škole ste už učili ?**

Už som učila na rôznych školách, v podstate som učila deti na ZŠ, v materskej škôlke aj dospelých. Čiže rôzne vekové kategórie a rôzne typy škôl.

3. **Kedy ste po prvýkrát vstúpili do školy ako učiteľ?**

Približne pred piatimi rokmi, keď som učila na učilišti.

4. Ktoré predmety ste mali rada a ktoré nie ?

Jednoznačne som nemala rada TV, ostatné predmety mi neprekážali.

5. Ako viete, naša škola je jedno veľké bludisko, stalo sa Vám, že ste dlho hľadali triedu, v ktorej ste mali vyučovať ?

Nie, nestalo sa mi to. Pretože vždy som sa spýtala kolegov alebo žiakov, kde tá trieda je.

6. Keď ste boli malá, na aké povolanie ste sa najradšej hrávali ?

Pamätám sa, že som sa hrávala na doktorku a učiteľku.

7. Ako vychádzate s ostatnými učiteľmi ?

Vážnejšie konflikty sme zatiaľ nemali, myslím si, že dobre.

8. Ako by ste zmenili správanie sa žiakov ?

Ja si myslím, že je pravda, že ako učiteľ môžem čiastočne vytvoriť podmienky pre prácu na hodine. Celé vyučovanie je záležitosťou ako učiteľa, tak aj žiaka. Správanie žiakov závisí od nich, a teda zmeniť ho môžu iba oni sami.

Ďakujeme za rozhovor.

Zuzana Ondrišáková, 8. c

Lucia Novosádová, 8.c

Ako sa správame k svojim učiteľom ?

Oslovila som niektorých učiteľov školy na túto tému. Tu sú ich názory:

- *P. uč. Klimentová: Niektorí žiaci sú drzí, vulgárni, nevychovaní a šikajú spolužiakov a niektorí sú slušní, svedomití a ohľaduplní.*

- *P. uč. Rosinská: Ku mne si nedovoľia byť drzí. Väčšinou poslúchajú.*
- *P. uč. Poriezová: Žiaci sú celkom dobrí, až na niektorých. Sú nevychovaní z domu. My ich v škole môžeme učiť len učiť zdraviť, poprosiť a poďakovať. Veľmi skáču do reči, rozprávajú sa cez vyučovanie a nedávajú na hodinách pozor.*
- *P. uč. Ochráňková: Sú drzí, hluční, neposlúchajú, nemajú rešpekt k učiteľom a neplnia ich príkazy. Sú zlí k svojim spolužiakom.*
- *P. uč. Žiškova: Ku mne sú dobrí, ja ich k tomu vediem.*
- *P. uč. Malíková: Ako sa im chce. Podľa toho, ako sa vyspia.*

Ked' si prečítam tieto odpovede, myslím si, že sa my žiaci máme nad čím zamyslieť. Vstúpiť si do svedomia, čo sa týka nášho správania a snažiť sa byť lepší, ohľadupľnejší a slušnejší. Verím, že s pevnou vôľou to určite dokážeme.

Spýtali sme sa našich žiakov...

Problematika šikanovania a konfliktných situácií patrí medzi aktuálne problémy súčasnej školy. Práve spomínaná téma sa stala predmetom nášho prieskumu, ktorý bol realizovaný formou dotazníka. Ten pozostával zo 17 otázok, ktoré sme položili 56 žiakom deviateho ročníka.

Na základe prieskumu sme prišli k nasledujúcim zisteniam. Najprv chceme objasniť samotný postoj žiakov k šikane. Až 78 % opýtaných si myslí, že šikanovanie nie je správne, 16 % o tom nepremýšľalo, 4 % nevedeli odpovedať a 1 žiak považoval šikanovanie za správne. Percento žiakov odmietajúcich rôzne formy ubližovania je teda pomerne vysoké, každodenná realita však už nevyznieva až tak optimisticky. Viac ako polovica žiakov totiž uvádza, že im niekto z triedy alebo školy ubližoval. 13 % hovorí o opakovanom až častom ubližovaní. Spomínanú situáciu nezažilo 43 % opýtaných. Medzi najčastejšie formy ubližovania

patria ohováranie, izolácia, odmietanie (13 žiakov) a nadávky, hrozby či výsmech (10 žiakov). 4 žiaci uviedli bitie, kopanie a ničenie vecí a výhražné alebo ponižujúce gestá. V 1 prípade sa dokonca vyskytlo aj kradnutie vecí a ohrozovanie nebezpečnými predmetmi.

48 % žiakov priznalo, že nejakým spôsobom niekomu ubližovali. U 16 % žiakov išlo o jednorazovú záležitosť, 23 % ubližovalo opakovane a 9 % často. Zvyšných 52 % opýtaných svojim spolužiakom podľa vlastného vyjadrenia neubližilo. Ako najčastejšie spôsoby ubližovania žiaci uvádzali nadávky, hrozby a výsmech (16 žiakov), ohováranie, odmietanie (11 žiakov), bitie, kopanie (8 žiakov) a výhražné alebo ponižujúce gestá (7 žiakov). 4 žiaci uviedli ohrozovanie nebezpečnými predmetmi a 3 ničenie spolužiakových vecí.

Deviatakov sme sa spýtali aj na konfliktné situácie vo vzťahoch. Vzájomné vzťahy medzi spolužiakmi sa zdajú byť prevažne bezproblémové. 69 % žiakov hovorí o zriedkavých konfliktoch, 11 % dokonca neuvádza žiadne konflikty. Možno trochu paradoxne vyznieva fakt, že iba 36 % opýtaných má k učiteľom priateľský vzťah, zatiaľ čo 43 % ich ignoruje. Pre 14 % sú učitelia autoritou a vzorom a 4 žiaci na danú otázku neodpovedali.

Nakoniec sme sa žiakov spýtali, ako celkovo hodnotia situáciu týkajúcu sa šikanovania na našej škole. Položili sme im otázku, ako často sa na škole stretávajú sa šikanou. 34 % opýtaných nevedelo situáciu posúdiť, 27 % si myslí, že šikana u nás na škole je veľmi zriedkavá, zatiaľ čo takmer rovnaký počet (26 %) si myslí pravý opak. Podľa nich je totiž šikanovanie časté, pravidelné alebo až veľmi časté. 14 % uviedlo, že si problém šikanovania nevšima.

Na záver chceme poďakovať všetkým žiakom, ktorí sa prieskumu zúčastnili a prejavili ochotu spolupracovať

Miriám Gulačová, koordinátor prevencie

Prečo máme radi slovenčinu

Slovenčinu ako môj rodný jazyk mám rada už len z toho dôvodu, že je to jazyk, ktorým sa dorozumievam medzi ostatnými ľuďmi. Je to nádherná reč ako aj ostatné jazyky vo svete. Ved' predsa už od malička nás rodičia učili tomuto jazyku, čítali nám knižky, aby sme sa z toho čo najviac naučili. Pre rodičov je to veľmi nádherný okamih, keď dieťa vysloví prvé slovo a až neskôr jednoduchšie vety. Na svoj jazyk by sme mali byť hrdí a to ja som, a aj preto mám rada našu slovenčinu.

Dominika Holičová, 6. d

Je to zdanlivo ľahká otázka na ťažkú úvahu. Nikdy som sa nezamýšľala, čo pre mňa slovenčina znamená. Je to môj materinský jazyk. Zneli v nej moje prvé slová, recitovala som prvé škôlkarské básničky, písala som prvé súvislé vety a čítala prvé knižky. Dnes mi pomáha získavať vedomosti aj z iných oblastí.

Vďaka slovenčine si budujem svoj rozhľad. Aj napriek tomu, že moje študijné výsledky zo slovenčiny nie sú oslnivé, som hrdá na to, že som Slovenka a učím sa slovenčinu.

Nikdy nechcem zabudnúť, kde sú moje korene a svoj materinský jazyk si chcem stále zdokonaľovať. Ved' tak nádherne znie.

Petronela Pristašová, 6. d

Slovenčinu mám rád, lebo je to môj materinský jazyk. Z dejepisu viem, že naši predkovia veľmi dlho bojovali, aby sme mohli hovoriť našou peknou slovenčinou.

Na hodinách slovenčiny si neustále dopĺňame nové vedomosti a ešte aj tak nevieme všetko o nej. Podľa cudzincov, ktorí sa učia po slovensky, je slovenčina veľmi ťažký a náročný jazyk. I mne sa to niekedy zdá. Myslím si, že máme oproti druhým národom bohatšiu slovnú zásobu. Poznám krásne slovenské piesne. Hlavne sa mi páčia slovenské rozprávkové knižky.

Som rád, že môžem používať svoj materinský jazyk, i keď ma trochu potrápi na diktátoch.

Marek Jakubek, 6. d

Narodila som sa na Slovensku. Už od malička mám rada rozprávky. Počúvala som ich pred spaním aj cez deň. Boli to rozprávky našich i zahraničných autorov. Najviac sa mi však páčili ľudové rozprávky zo Slovenska. Pomaly som rástla a čoraz viac som ich čítala. Mnohé z nich som sa aj naučila. Napríklad, že dobro zvíťazí nad zlom, že s poctivosťou ďalej zájdeš, že múdrosť a láska sú cennejšie ako všetky poklady sveta a ešte mnoho ďalšieho. Do knižnice ma sprevádzali myšlienky, ktorú knihu si požičať. Už som sa tešila, čo nové sa z nej zasa dozviem. Veľa sa však dozvedám aj o autoroch rozprávok. Zistila som, že jedna z najznámejších spisovateľiek pre deti – Ľudmila Podjavorinská – bývala v našom meste.

Slovenčina je najkrajší jazyk na Zemi.

Denisa Jacolová, 5. c

Naši predkovia už stáročia pred nami hovorili jazykom, ktorý bol podobný tomu, ktorým rozprávame dnes. Slovenský jazyk je krásny a ľubozvučný. Je najkrajší spomedzi všetkých slovanských jazykov. Jeho prvopočiatky siahajú do čias príchodu Konštantína a Metoda na územie Slovenska. Slovenčina sa ozývala po našom krásnom Slovensku v mnohých nárečiach. O jej uzákonenie a uznanie za spisovný jazyk bojovali perom viacerí slovenskí národovci, vzdelanci, spisovatelia a cirkevní hodnostári. Spomedzi nich sú najvýznamnejší: Anton Bernolák, Ľudovít Štúr, Michal Miloslav Hodža. Aj krásy našej vlasti, jej príroda a ľud sú opísané a ospievané v mnohých dielach našich autorov z minulosti aj zo súčasnosti. Sú napísané v jazyku, ktorý mám rád. Už ako malému chlapcovi mi mama čítala po večeroch v našej rodnej reči rozprávky, ktoré mi dodnes utkveli v pamäti. Na slovenský jazyk nezabudli ani tí rodáci, ktorí odišli v povojnových rokoch do cudziny. Žijú tam ich potomkovia, ktorí nezabudli na jazyk svojich predkov a učia aj svoje deti po slovensky. Slovenčinu mám rád, lebo je to môj materinský jazyk. Rozprávajú ním moji rodičia a celá rodina.

Martin Hynek, 9. a

Slovenčina je krásna, jemná, nežná, ľubozvučná... a možno ešte tisíce prívlastkov by sa dalo vymyslieť k tomuto slovu. Je to môj materinský jazyk, s ním som sa narodila a začala spoznávať svet.

Cítim sa byť hrdá na to, že som Slovenka. Veď v minulosti sme boli utláčaný národ a naša reč bola dlho tajená pred svetom. No ľudia bojovali za náš jazyk a podarilo sa im vy dobyť mu miesto medzi ostatnými. Pričinil sa o to najmä Štúr a jeho prívrženci, ktorých ťažila myšlienka, že by sa Slováci stali obeťou iných národov, roztrúsili by sa po svete a náš národ by zanikol.

Kto nepozná Slovensko, nevie, čo je krása. Kto nepozná Slovákov, nepozná ani ochotu, láskavosť, obetavosť. Ťažko niekde inde hľadať takýchto či podobných ľudí. A čo je to Slovensko?

Krása hôr, rozľahlosť pahorkov a strání, krištáľovo priehľadná voda, vôňa čerstvo natrhanej matrinej dúšky, náruč mamy, otca, teplo domova.

To všetko krásne okolo nás vyšlo zo zodretých rúk nášho ľudu. Z miliónov slz, ktoré popadali na úrodnú pôdu z obrovskej bolesti a utrpenia. Títo ľudia z posledného škriabali na chlebík, na prežitie. Možno sa tu ľuďom ťažko dýchaľo, ale aj napriek tomu, kto odchádza z tejto zeme, určite sa vráti. Veď návrat domov medzi ľuďmi, ktorým rozumie, ktorých má najradšej, je to, čo zahreje srdce a poteší dušu. Nikdy nechcem odísť, mám tu všetko, čo sa ani opísať nedá. Chcem tu zostarnúť a ak už budem musieť opustiť tento svet, tak len odtiaľto, z rodnej pôdy, na ktorej som prežila svoj krásny život.

Simona Straková, 9. a

Od narodenia žijem na Slovensku. Moji rodičia i starí rodičia sú tak isto ako ja Slováci. Od malička ma učili rodnú reč. Najskôr to boli iba slová a postupne vety. Vždy som mala rada slovenské rozprávky a slovenské piesne. V škole sa slovenčinu učím od prvej triedy. Jazyk to nie je síce ľahký, ale dá sa naučiť. Mám rada prózu, poéziu, ale aj mnohé povesti. Viackrát som sa zúčastnila recitačných pretekov v prednese prózy a poézie. Poznám veľa slovenských spisovateľov: Elenu Čepčkovú, Kristu Bendovú, Ľubomíra Feldeka, Máriu Rázusovú-Martákovú, Pavla Dobšinského, Milana Rúfusa, Daniela Heviera, Hanu Zelinovú. Spomenula som iba niektorých, ale poznám aj veľa iných.

Veľmi rada počúvam slovenskú populárnu hudbu. Hlavne tie piesne, ktoré majú pekné texty.

Slovenčinu mám vlastne rada aj preto, lebo mám rada Slovensko. Učím sa cudzie jazyky, ale mojím materinským jazykom navždy ostane slovenčina.

Keď vyrastiem, chcela by som sa stať spisovateľkou.

Lucia Krajčovicová, 5. c

Natália Lukáčsová

Eliška G.

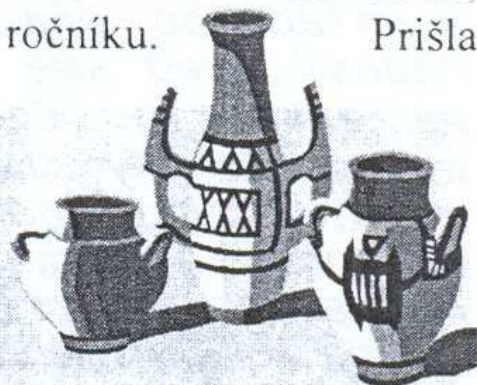

Boli sme na exkurzii

Dňa 30. septembra nám pani učiteľka Košťálová oznámila, že dňa 7. októbra pôjdeme na exkurziu do Naháča. No plán sa o niekoľko dní zmenil, ma exkurziu pôjdeme do Modry a Trnavy.

A nastal ten deň. Ráno som vstala a veľmi som sa tešila, lebo to je naša prvá exkurzia v ôsmom ročníku. Prišla

som do školy na ôsmu hodinu a naša trieda aj s VIII. A bola nastúpená. Pani učiteľka povedala, že si môžeme nastúpiť do autobusu. Každý si v autobuse našiel svoje miesto. Ja a Denisa sme sedeli vpredu hneď za pani učiteľkami. Asi o hodinu a pol

sme prišli do Modry. Najskôr sme navštívili pamätnú izbu, kde býval a zomrel Ľudovít Štúr, potom sme išli do múzea, kde nám pani sprievodkyňa o štúrovcoch toľko porozprávala, že som si nič nezapamätala. Ale jednu básničku od Andreja Sládkoviča som si odpísala:

*Učte sa, mládež! Nové časy stali
Slávny dosiaľ len boli tí, čo bijú:
My sme robili, iní si písali –
Zlodeji, lhári – našu históriu
Učte sa, cvičte! – bo vymrú poeti,
Beda nám v hrobe ocom – nemých detí.*

Odtiaľ sme mali namierené na cintorín, kde je Ľudovít Štúr pochovaný. Najskôr mal starý pomník, ale teraz mu dali spraviť pomník nový. Cestou do Trnavy sme sa ešte zastavili v obchode s modranskou keramikou. Nádherné! Veľmi pekné vázičky, šálky, zvončeky, kvetináče, ale ja s Denisou som si kúpila modranské srdiečko. Keď sme prišli do Trnavy, išli sme sa pozrieť na Trojičné

námestie, v blízkosti ktorého bolo veľa barokových kostolov. Pani učiteľky nám dali 2 hodiny rozchod. Vonku boli veľmi zima.

Nikoleta Petrášová, 8. c

Ráno sme sa zobudili do upršaného a chladného dňa. Ani to nám však nekazilo radosť. Veď sme sa nechystali do školy, ale na exkurziu. Cestou do školy nás bičovali ostré kvapky dažďa, ostrý vietor a hrozná zima. Zahriali sme sa až v autobuse.

Prvá zastávka našej exkurzie bolo mesto Modra. Navštívili sme pamätnú izbu Ľudovíta Štúra. Sprievodkyňa nám rozprávala jeho príbeh. Rozprávala o jeho prenasledovaní políciou a tiež o osudnej poľovačke, pri ktorej sa smrteľne zranil. Neskôr sme navštívili múzeum. Bolo veľmi sympatické. Najviac ma zaujal Štúrov osobný život. Fotografie, podobizne a jeho rodokmeň. Rozprávalo sa však nielen o Štúrovi, ale aj o iných štúrovcoch. Po tejto časti sme boli v predajni modranskej keramiky.

Potom nás čakala Trnava. Trojičný stĺp v barokovom

slohu,

námestie, opevnenie

Trnavy a rôzne

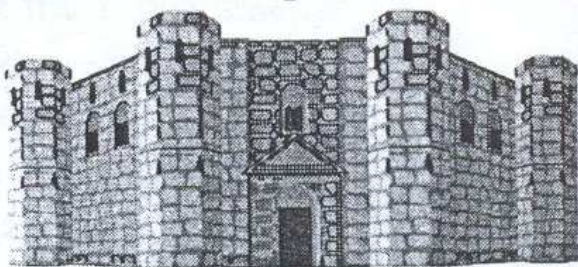
pamiatky boli hlavným

cieľom. Videli sme

pomník Antona

Bernoláka, na ktorom boli napísané slová: „Slováci, píšete po slovensky! Tu máte slovo moje o reči vašej!“ Neskôr sme mali rozchod.

Trnavu sme si pozreli samostatne a navštívili sme spolu s Nicolou a Monikou nejaký nádherný dóm. Z Trnavy sme išli do Kauflandu v Piešťanoch.

Cestou domov znova pršalo, ale spríjemnil nám ju film Lara Croft a môj časopis Premiere.

Autobus ako vždy zastavil neďaleko školy. Vystúpili sme, roztvorili dáždnyky a rozišli sme sa domov. Exkurziu som hodnotila ako úspešnú aj napriek nepríjemnému počasiu.

Slezáková, 8.c

Po stopách slovenčiny

Tento deň, 7. 10. 2003, sa začal úplne obyčajne. Všetko bolo také všedné. Avšak na rozdiel od iných dní sme nešli do školy s obavami zo skúšania a z písomiek. Do školy sme veselo a rezko vykračovali, pretože sme sa vybrali na exkurziu. Vydali sme sa po stopách našej slovenčiny.

Cesta autobusom ubehla veľmi rýchlo, čo dokazovalo, aké je naše Slovensko malé. Počasie bolo daždivé a veľmi chladné.

Naša prvá zastávka bola v meste Modra. Najprv sme navštívili izbu, v ktorej Ľudovít Štúr býval posledných päť rokov svojho života. Musel žiť v stálych obavách pred rôznymi nepriateľmi, ktorí mu bránili v tom, aby písal po slovensky. No ani to ho neodradilo a ďalej sa venoval svojej práci pre národ. Keď sme si pozreli i múzeum, mali sme v Modre rozchod.

Naším druhým cieľom bola Trnava. Hovorí sa jej tiež „Slovenský Rím“ – kvôli mnohým nádherne vyzdobeným kostolom. Medzi takéto významné pamiatky patrí aj kostol sv. Jána Krstiteľa. Pociť, akoby som bola v minulosti

pred sto či dvesto rokmi, vyvolávalo vo mne Trojičné námestie, na ktorom stojí baroková socha sv. Trojice. Tu v Trnave sa naša pátracia akcia skončila a my sme sa domov vrátili s hlavou plnou múdrych viet a nezabudnuteľných zážitkov.

Lucia Novosádová, 8. c

Dňa 11.12.2003 sa vybrala trieda 7. c na výlet do Bojníc. O 8:30 hod. sa žiaci nahrnuli do autobusu a už sa to začalo. Spočiatku to v autobuse bola nuda, ale počas celej dlhej jazdy vyzváňali mobily, pani učiteľky napomínali žiakov. Za krátky čas nás nuda prešla a naplnil sa nám dlhoočakávaný okamih a vstúpili sme do zámku. V zámku na nás čakala veľmi milá slečna, ktorá nás sprevádzala a rozprávala zaujímavosti o zámku. Postupne sme začali hore po dlhých schodoch, až sme vošli do miestnosti, v ktorej boli krásne zdobené stromčeky a čakali nás aj v ďalších miestnostiach. Samozrejme, že sme nevideli v zámku len výzdoby stromčekov, ale aj krásny živý betlehem, rôzne obrazy a maľby ľudí, oblečených v krásnych vznešených šatách a mnohé ďalšie veci. V jednej z miestností bola krásna jaskyňa, ktorej chodby a chodníčky viedli k jednému obrovskému svetlu, ktoré preniklo do celej jaskyne. Nakoniec sme sa pekne rozlúčili a odobrali sme sa úzkym chodníčkom zo zámku. A opäť nás čakala dlhá cesta do školy. Cestou sme sa zastavili v pizzérii.

Jedným slovom super!

Iva Gažová, 7. c

Máme zaujímavých spolužiakov

VI. C má mnoho vynikajúcich žiakov. Medzi nich patrí aj Jakub Hrnčár. Do našej školy dochádza z Trenčianskych Bohuslavíc. Je členom futbalového klubu AS Trenčín. Hrá za mladších žiakov. Pred niekoľkými dňami jeho tím postúpil do celoslovenského kola. Pri tejto príležitosti sme s ním spravili interview.

1. Kol'kokrát do týždňa máš tréning ?

Na tréning chodím trikrát do týždňa. Do Trenčína ma vozí otec. Odvezie ma aj domov. Tréning trvá asi dve hodiny a okrem troch tréningov hráme aj jeden zápas.

2. Akú funkciu máš v tíme ?

Som obranca.

3. Zaujímaš sa okrem futbalu aj o iné športy ?

Hrám aj hokej.

4. Ako vyzerá tréning ?

Väčšinou strieľame na bránu, hráme aj pozemný hokej a nakoniec hráme medzi sebou futbal.

5. Kde trénujete ?

Cez zimu v telocvični, v lete a na jar vonku.

6. Čo nám môžeš prezradiť o svojej rodine ?

Mám staršieho brata. Chodí do 2. ročníka na Gymnázium Ľudovíta Štúra v Trenčíne. Dobre si s ním rozumiem. Obaja rodičia pracujú v Novom Meste nad Váhom.

7. Stretávaš sa so svojimi spoluhráčmi mimo tréningov ?

Stretávame sa na malej oslave na konci kalendárneho roku.

8. Čo robíš vo svojom voľnom čase ?

Hrám sa na počítači, pozerám televíziu a hrám hokej. Okrem toho pomáham v domácnosti a s bratom máme rozdelené služby. Keď mám službu, musím vysávať, utierať prach a umývať riad.

Ďakujem za rozhovor a želám Ti veľa ďalších úspechov v športe aj v škole.

Monika Madrová, 6. c

Monika Madrová, žiačka 6. c triedy, sa zúčastnila geografickej olympiády. Urobili sme s ňou krátky rozhovor.

- **Odkedy sa venuješ zemepisu ?**

Ako povinnému predmetu sa mu venujem od piateho ročníka. Aj minulý rok som bola na geografickej olympiáde. Vtedy som tiež obsadila tretie miesto. Postúpila som aj do krajského kola, ale tam som bola asi deviata alebo desiata. Okrem toho sa venujem zemepisu aj doma. Sledujem dokumentárne filmy a čítam rôzne encyklopédie.

- **Ako prebiehalo školské kolo ?**

Súťažiacich zo šiesteho ročníka bolo pätnásť. Z našej triedy sa zúčastnili štyri dievčatá. Prvé dve miesta obsadili žiaci zo VI. a. Tretie miesto patrilo mne.

- **Ako vyzeralo okresné kolo ?**

Ráno sme šli s pánom učiteľom Lessom na IV. ZŠ. Olympiáda bola rozdelená na dve časti. Na teoretickú a praktickú. Otázky sa mi zdali pomerne ťažké.

- **Ako si sa dozvedela, ktoré miesto si obsadila ?**

Na druhý deň som išla pánu učiteľovi Lessovi odovzdať atlasy, ktoré mi požičal. Hneď nato mi povedal, že som skončila druhá v poradí.

- **Aké sú Tvoje obľúbené predmety okrem zemepisu?**

Z predmetov ma najviac baví matematika, prírodopis a anglický jazyk. Okrem geografickej olympiády robím aj olympiádu z matematiky.

Ďakujem za rozhovor a želám Ti veľa úspechov v krajskom kole.

Veronika Brezániová, 6. c

Rodí sa nová spevácka hviezda ?

Poznáte Zuzku Drobnú zo 6. c triedy ? Je to pekné modrooké dievča v okuliaroch. Dlhé zvlnené vlasy nosí väčšinou rozpustené. Prekrásne spieva. Na hudobnej výchove ju vždy počúvame so zatajeným dychom. Zuzka má v 4. c sestru Emmu, ktorá má tiež obdivuhodný hlas. Zuzka a Emma už vyhrali viacero speváckych súťaží.

Ich piesne vyšli na CD-čku v decembri 2003. CD-čko vzniklo v nahrávacom štúdiu v Hlohovci. Doprovod našim žiačkam robila Gitarová škola z Pezinka. Práca na nahrávaní trvala podľa Zuzkiných slov asi šesť hodín.

CD-čko priniesla Zuzka Drobná jedného januárového dňa na hodinu hudobnej výchovy.

V prvom momente sme i mysleli, že to spieva profesionálna speváčka. No potom sme spoznali Zuzkin hlas. Vypočuli sme si aj Emmu. Keď piesne dozneli, všetci sme nadšene zatlieskali. Aj pani učiteľka hudobnej výchovy Mgr. Klimentová pochválila Zuzkine a Emmine výkony.

Zuzke sme zablahoželali k CD-čku a popriali sme jej veľa odvahy a úspechov v budúcej speváckej kariére. Možno raz bude z nej spevácka hviezda.

Som hrdá na to, že aj mne Zuzka darovala spomínané CD-čko.

Hana Rydzá, 6. c

Hráme sa na básnikov

V našej 6.c triede bývajú zaujímavé hodiny literárnej výchovy: hrávame divadielka, vymýšľame dialógy, píšeme básne alebo pokračujeme v básňach našich básnikov:

Ked' plače oblak, to je dážď.
Ked' nebo plače, je to rosa.
Ked' plače lúka, je v tom kosa.

Milan Rúfus

Ked' plačú oči, sú to slzy.
Ked' plače jeseň, sú to listy.
Ked' plače zima, sú to vločky.
Ked' plačú plásty v úli, je to med.

Michaela Hučková, 6.c

Ked' plače ráno, je to rosa.
Ked' plače sviečka, je to vosk.
Ked' plače mušľa, je to perla.

Michaela Mosnáčková, 6.c

Ked' plače breza, je to miazga.
Ked' sopka plače, je to láva.

Veronika Brezániová, 6.c

Ked' plače auto, je to olej.
Ked' plače hruška, je to šťava.

Gabriela Hrušovská, 6.c

Ked' plače pero, je to atrament.

Lenka Kališová, 6.c

Keď plače smrekovec, je to ihličie.

Lucia Madalová, 6.c

Keď plače hviezda, je to kométa.

Peter Ondreička, 6.c

A tu sú dve básne o štiavnických jašteričkách:

Štiavnické jašteričky

Juhás si šiel oddýchnuť,
na kameň si sadol,
keď sa išiel nadýchnuť,
skoro z neho spadol.
Jedno čudo strieborné,
druhé čudo zlaté,
spod kameňa vybehli
jašteričky malé.
Juhás balvan odhodil,
pod balvanom striebro, zlato.
Iba tam stál
a hľadel na to.

*Petra
Kucharovicová, 5. c*

Štiavnické jašteričky

Juhás sedel pri kameni,
do snov pekných zahĺbený.
Zdalo samu – jašterička!
Videl ju už celkom zblízka
Spoznal, že už nespí,
videl záblesk lesklý.
Zaliezli mu pod kameň,
už do neba nehl'adel.
Zlata, striebra hromada,
to je teda paráda!

*Petra Kotianová,
5. c*

Zvláštne priateľstvo

Bola raz jedna dračica
vždy uškriekaná ako kačica.
Táto dračica sa volala Ela
a stále si čosi mlela.
Žila si v krásnom zámku
a snívala svoju rozprávku:
že raz príde drak na bielom volovi
a zahrá jej pieseň z notovej osnovy,
a potom sa s ňou ožení
a ona pri oltári slzu vyroní.
Ale kto by ju, uškriekanú chcel ?
Ani ten najhluchejší z krajiny Ohluchel.
Veď aj jej služobníctvo ohluchlo,
Stačilo len, keď málo cukru donieslo.
A preto má v zámku už len jedného
Tučného, malého chudáka hluchého.
Toho si kŕmi, napcháva.
A každý deň sa s ním pohráva.
Ona je dračica a on trpaslík.
Tomuto priateľstvu by neveril nik.
A že žiť sa dá aj s rozličnými povahami,
nuž o tom presvedčia nás sami.

Hana Rydzá, 6. c

Naše slohové výtvary

Mesto, v ktorom žijem, sa volá Nové Mesto nad Váhom a nachádza sa v západoslovenskej oblasti. Povedľa mesta tečie rieka Váh.

Medzi rekreačné strediská patrí Zelená voda, ktorú navštevujú turisti zo Slovenska, ale aj zo zahraničia. V našom meste sa nachádzajú športové areály, napríklad futbalový štadión, športová hala, klzisko, plaváreň, squashová hala a tenisové kurty. Je tu aj múzeum, katolícky a evanjelický kostol, knižnica, kultúrne stredisko a kino. Ďalej sa tu nachádza päť základných škôl, Gymnázium M. R. Štefánika, stredné odborné učilišťa. Ešte je tu nemocnica s poliklinikou a veľa obchodov. Námestie je pekne zrekonštruované. Naše mesto sa mi páči, počas svetlých ročných období. Blízko Nového Mesta sú aj hrady, napríklad Čachtický a Beckovský hrad. V auguste r. 2003 sa odovzdávali nové byty na sídlisku Klčové a na sídlisku Karpatská. Každoročne sa tu koná Novomestský jarmok, ktorý vyšiel hlavne tento rok, pretože bolo nádherné slnečné počasie. Naša mládež môže navštevovať rôzne záujmové, umelecké a jazykové krúžky. Medzi mnohými ľuďmi je mnoho závidi, nevšímavosti a ohovárania. Ani naši policajti nezaháľajú, pretože majú dosť práce s výtržníkmi a zlodejmi. Ľudia na dedinách majú väčšie možnosti si dopestovať zeleninu a ovocie a chovať domáce zvieratá.

Málokto sa môže popýšiť tol'kou trávou nášho mesta.

L. Samuhelová, 8. a

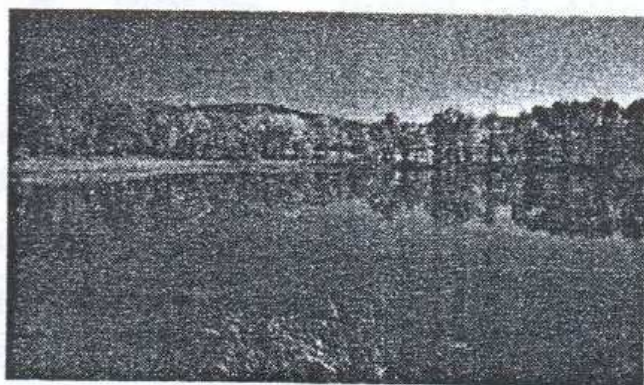

Čaro jazera

(Citovo zafarbený opis)

Už pri prvom pohľade na obrázok jedného jazera pocítim pokoj, rodinnú atmosféru a pohodu vyžarujúcu z neho. Malý domček, ktorý stojí na brehu jazera, mi hneď pripomenie krásne rodinné výlety strávené na podobných miestach.

Celé jazero je obkolesené krásnymi zelenými stromami, ktoré ho chránia ako starostlivé ruky matky. Najväčší zo stromov je už starý, s hrubým kmeňom, ktorý sa nakláňa ako unavený starec,

zhrbený pod ťarchou rokov. Jeho lístie je stále krásne zelené, akoby nechcel podľahnúť starobe. Za horúcich letných dní svojou korunou vytvorí ovlažujúci tieň a pálivé slnko nemá žiadnu šancu pred týmto starým obrom. Nemôže nám do

oka nepadnúť čln, ktorý čaká na plavbu po pokojnom jazere. Zelený čln určite previezol po hladine jazera už mnoho ľudí. Jazero nie je veľké a to dodáva osobité čaro. Aj keď na pohľad vyzerá pokojne a mlkvo, je plné života a farieb. Striebristé rybky v ňom plávajú pomedzi žltozelené rastliny a voda sa ligoce vo všetkých odtieňoch kráľovskej modrej. Lesk jazera v jarnom slnku je tak nádherný, že aj zlato a diamanty by sa mu krásou ťažko vyrovnávali. Voda je osviežujúca najmä v letných sparných dňoch. Ľudia, ktorí si tu postavili skromný drevený domček a premostili ho mólom, určite nezabudnú na toto prekrásne miesto.

Krásny obrázok nás ľahko môže preniesť ku krásnej prírode a ligotajúcemu sa jazeru.

Denisa Dedíková, 8. b

Moja dedina

Obec, v ktorej bývam, sa volá Bzince pod Javorimou. Jej názov je odvodený od slova „baza“, ktorej tu kedysi rástlo neúrekom. Bzincami tečie potok Klanečnica. K Bzinciam patria aj okolité osady: Cetuna, Rybníky, Hrubá Strana a Hrušové.

Žije tu veľmi veľa ľudí. Niektorí sú milí, čestní, veselí i poriadkumilovní. Nájdú sa medzi nimi však aj takí, ktorí kradnú a podvádzajú.

A ako rozprávajú Bzinčania? Hlavne starí, ale aj mladí ľudia hovoria bzinským nárečím.

Každoročne sa tu koná Bzinský jarmok, ktorý obyvatelia navštevujú.

Narodila sa tu aj významná slovenská spisovateľka Ľudmila Podjavorinská, na ktorú sú Bzinčania právom hrdí a nosia jej kvety k pamätníku. Návštevníci chodia do jej rodného domu, ku ktorému patrí aj knižnica.

Malé deti chodia do materskej školy, tie staršie do školy a najstarším obyvateľom slúži domov dôchodcov.

Neďaleko nášho domu je futbalové ihrisko. Tam môžu chlapci rozvíjať svoj futbalový talent. V časti ihriska sa nachádza aj kynologický areál, kam občas chodím so svojím psíkom.

V našej dedine je krásne po celý rok a veľmi sa mi tu páči. Nechcela by som bývať nikde inde.

A. Poláčková, 8. a

Dobrodružstvo v Brazílii

Jedného dňa sa istý archeológ menom Peter Grúber vybral na výskum k rieke Amazon aj so svojím tímom.

Keď pristáli v meste Manans, požičali si terénny džíp a skôr než sa vydali na cestu, museli ísť na benzínku.

Natankovali doplna a pri pokladni sa Petra predavač spýtal, kam sa poberajú. Peter mu povedal, že idú do amazonského pralesa pri sútoku riek Amazon a Japura kvôli archeologickému výskumu.

„To by som vám veľmi neradil,“ povedal trasľavým hlasom predavač.

„A prečo?“ odpovedal Peter nechápavo.

„Lebo sa odtiaľ nevrátilo už mnoho ľudí. Vraví sa, že pradávno sa tam odohrala vojna medzi domorodcami a Španielmi. Španieli vyhrali a domorodci chcú pomstu,“ povedal predavač.

„To je hlúposť, ja na také legendy a rozprávky neverím!“
Zaplatil a odišiel.

Išli cez tropický les, zvaný Džuman.

„Tu si spravíme tábor. Ja a Klára postavíme stany. Jack, ty sa tu zatiaľ rozhliadni.“

Jack bol ich stopár. Bol to Brazílčan a tieto oblasti poznal veľmi dobre.

Na druhý deň sa vybrali na prieskum. Ako tak išli lesom ...

„Áááá!“ zakričala zrazu Klára. „Pozri sa tam!“ zapišťala tichým hláskom.

Na skale ležala kostra a v ruke mala zhnitú dosku, v ktorej boli vyryté nejaké hieroglyfy. Zobrali dosku a rýchlo sa vrátili do tábora.

V ten večer boli všetci ticho.

Zrazu Peter vykrikol: „Áno, mám to! Rozlúštil som to!“

„Čo je tam napísané?“

„Toto miesto je prekliate. Kto sem príde, už nikdy sa nevráti.“

„Zvláštne, asi nás chcú odplašiť,“ povedal trochu neistým hlasom Jack.

Na tretí deň sa zobudila Klára prvá.

„Jack, zobuď sa, Peter je preč!“ zakričala.

Stan bol roztrhnutý a po Petrovi ani stopa.

„Musíme ho nájsť!“

Ako sa tak predierali džungľou, objavili nejakú osadu.

Boli to domorodci. Boli celí pomalovaní a Peter bol uviazaný o drevený kôl.

„Čo teraz?“

„Mám nápad! Ty odvedieš ich pozornosť a ja oslobodím Petra.“

„Dobre, Jack.“

„Tu máš pištoľ, keby niečo.“

Jack obišiel osadu. Zrazu Klára prišla na okraj cesty a vystrelila. Vtom sa všetci domorodci za ňou rozbehli.

Jack sa rýchlo prikradol k Petrovi a začal prerezávať lano.

Zo stanu vybehol nejaký chlap. Meral asi dva metre a v ruke držal sekeru. Keď zbadal Jacka, hneď sa k nemu rozbehol.

„To nie je dobré!“

Domorodec sa zahnal sekerou.

Jack sa však bleskovo uhol a sekera zostala zaseknutá v kole. Domorodec chytil Jacka pod krk a začal ho škrtiť.

Jack vytiahol z vrecka nôž a zabodol ho doŕho. Domorodec spadol mŕtvy na zem. Jack rýchlo prerezal lano a vyslobodil Petra.

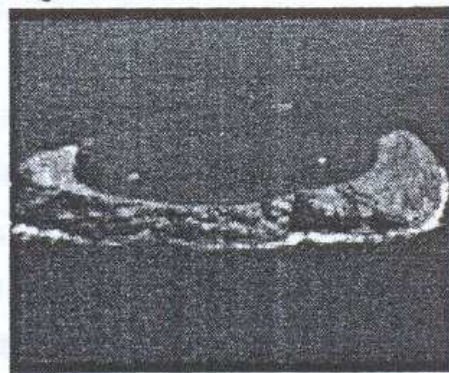
„Utekajme!“ Rozbehli sa k autu. Po ceste narazili na Kláru s kopou domorodcov v päťách. Rýchlo naskočili do auta a dupli na plyn. Keď vyšli z pralesa, spadol im kameň zo srdca a Peter si pomyslel: „Už nikdy nepôjdem do pralesa. Nikdy!“

Richard Frimmel, 7. a

Na pustom ostrove

Samuel pracoval v doručovateľskej službe. Bol pilotom lietadla. Vozil iných doručovateľov do zahraničia aj so zásielkami. Bol piatok a práve odchádzal z práce, keď naňho kričí šéfka: „Samuel, počkajte prosím. Mám pre vás prácu na tento víkend.“ „Nie, nemôžem,“ priecil sa, „idem so synom stanovať.“ „Tak to musí počkať, pretože je to veľmi dôležité. Musíte odviezť jedného pána do Japonska. Prosím!“ „Tak dobre,“ nakoniec Samuel pristúpil. „Odlietaš zajtra ráno o 6:00,“ povedala šéfka. „Budem tu. Dovozenia!“ „Dovi, Samuel a ďakujem!“ Keď prišiel domov a oznámil to synovi, nebol príliš nadšený, ale je to dobrá príležitosť vidieť zas kus sveta.

Na druhý deň o 12:00 už bol na pol ceste. So svojim kolegom sa rozprával a skvele sa zabávali, keď zrazu bolo počuť silný výbuch. „Ó, bože!“ skríkol Samo. „Vybuchol pravý motor! Nechápe, ako je to možné. Ved' som všetko skontroloval!“ Lenže lietadlo mykalo z jednej strany na druhú a rútilo sa prudko dole. Obaja kričali. Lietadlo vletelo do vody. Samo sa stihol vyslobodiť. Rýchlo si odopol pás a vyplával na hladinu. No jeho kolegovia sa to nepodarilo. Zasekol sa mu pás a zostal pochovaný v hĺbke tmavého mora. Samuel bol šokovaný. Obzeral sa, či kolega náhodou ešte nevypláva. Vtom zbadal pevninu. Rýchlo sa k nej snažil doplávať. Keď nevládal, ľahol si na chrbát a nechal sa unášať vlnami, až pokým nedoplával na krásnu pláž s bielym pieskom, kokosovými palmami a s desiatkami povyplovovaných mušlí. „Čo teraz?“ pomyslel si Samo, „nemám nič na jedenie, pitie a som tisíce

kilometrov od domova." Pobral sa teda hľadať niečo, čo by mu uhasilo smäd. Vtom si uvedomil, že je tu vlastne veľa kokosových paliem. „Ale ako dostanem tie kokosy dole?“ pýtal sa sám seba. Skúšal sa na palmu vyšplhať, no nešlo to. Zobral teda kamene a začal hádzať. Po niekoľkých pokusoch konečne trafil a kokos sa s treskom zrútil na zem. Samo si našiel ostrý kameň a snažil sa doň vytĺcť nejakú dierku. Podarilo sa! Keď sa trochu osviežil, vybral sa na prieskum ostrova. Bol neobývaný. Okrem škrekotu zvierat tu nebolo ani živej duše. Prešiel pár metrov a uvidel jazierko. „Prosím, nech je to sladká voda! Prosím!“ opakoval si v duchu. A naozaj bola. Zbadal aj veľký vodopád a za ním otvor. Prešiel popri stene a tesne pri skále sa šuchol do jaskyne. Zo začiatku bola dosť navlhnutá od vodopádu, ale čím išiel hlbšie, tým bola suchšia. Pri konci na stope bol otvor, ktorým prenikalo svetlo. Začalo sa pomaly stmievať a tak si tam ľahol a ani nevedel, ako zaspal.

Simona Hargašová, 7. a

Stretnutie

Pri prechádzke s mojou babičkou sa k nám pripojila žena, ktorá sa mi zdala veľmi neobvyklá. Dlhé čierne vlasy jej zasahovali do drobným očí, cez ktoré už dobre nevidela. Snažila som sa od nej odpútať pozornosť, no pohľad na jej doškriabané a zjavené ruky mi nedali pokoj. Postupne som si začal pozerať celú jej tvár. Pokožku mala scvrknutú, starú s suchú, posiatu drobnými pehami. Okolo vrchnej pery mala drobné, bledé fúzičky. Na ramenách jej žiarili škvrny, ktoré je postupne zdobili celé ruky. Okrem toho mala na nohách tmavé flaky a pri nich množstvo modrín. V okamihu ako sa na mňa pozrela, premohol ma strach a pritisla som sa k babičke. Ona sa na mňa usmiala a zo škaredej ženy sa stala milá babička.

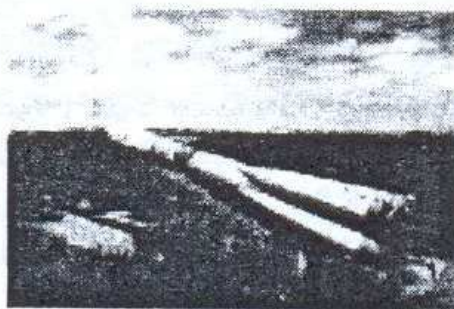
Stát' ako vrastený do zeme

Ako každé ráno v týždni, aj dnes som vstávala veľmi ťažko.

Ved' kto by ráno o šiestej hodine vstával s elánom, keď za oknami je hustá tma a svetlo žiari iba z pouličným lámp. Pravidelný ranný rituál som horko-ťažko zvládla a ponáhľala som sa do preplneného autobusu. Stále som cítila vnútorný nepokoj, akoby ma dnes čakalo niečo nepríjemné. Cesta v autobuse bola ako vždy rovnaká. Dospelí zazerali na malých, lebo oni sa vždy tlačia, aby prví sedeli a dospelí musia stáť. Ja som sa rozprávala s kamoškami o večných starostiach, ktoré majú 15-ročné baby. Keď som sa konečne pretlačila von z autobusu, bola som rada, že sa môžem nadýchať čerstvého vzduchu, aj keď bolo práve upršané sychravé počasie. „Konečne je už piatok,“ hovorila som si, keď sa zrazu pozriem na prechod, kde ležala mačka. Hneď som zostala stáť ako vrastená do zeme. Ani som sa nechcela na tú mačku pozerať, pretože mi jej prišlo veľmi ľúto. Prišla som do školy. Hodiny bežali tak rýchlo, že som sa ani nenazdala a vyučovanie sa skončilo. Pre mňa bol piatok posledný vyučovací deň v týždni, no pre tú mačku to bol posledný deň v živote.

Gabriela Struhárová, 9. c

Akú dobu vlastne žijeme

Tak túto otázku si určite kládli ľudia niekoľko storočí pred Kristom a kladieme si ju aj teraz. Nad čím asi tak rozmýšľali? Možno nad tým, čo tu bude, keď zomrú. Takáto otázka mi tiež niekedy vrta v hlave. Niektorí ľudia majú to šťastie, že žijú aj v 2 – 3 storočiach. To znamená, že tu zažijú stovky alebo aj tisíce nových objavov. My sme mali to šťastie, že sme žili aj v 20. storočí. Teraz, keď sa nachádzame v 21. storočí, môžeme rozmýšľať, čo sa za ten krátky čas zmenilo. 20. storočie bolo plné vynálezov:

- 1901 – lietadlo
- 1914 – padák (Štefan Banič)
- 1916 – tank
- 1920 – rozhlas
- 1953 – televízia
- 1956 – lego
- 1961 – 1. kozmonaut (Jurij Gagarin)
- 1969 – 1. človek na Mesiaci
- 1980 – walkman
- 1981 – 1. osobný počítač (PC)
- 1982 – CD
- 1985 – AIDS – prvý prípad
- 1995 – Playstation a DVD
- 1996 – prvá klonovaná ovca

20. storočie sa nevyznačuje iba vynálezmi, ale aj vojnami, z ktorých najväčšie boli 1. a 2. svetová. V roku 1945 vytvorenie atómovej bomby. Objavy v medicíne – rôzne vitamíny, hormóny,

penicilín – 1928, antibiotiká – 1921, inzulín, ... V 20. storočí sme zaznamenali tiež dosť povodní, extrémnych teplôt a prírodných katastrof. 20. storočie by som preto označila za obdobie vynálezov, ľudských nádejí, sklamaní a očakávaní lepšieho sveta.

Hoci je 21. storočie iba na začiatku, sú tu vojny, objavy, teroristické útoky a pôsobia rôzne prírodné živly na našu prírodu. Najznámejšie vojny 21. storočia sú už vojna v Iraku, ktorá bola zameraná na zvrhnutie Saddáma Husaina. 2. vojna bola v Afganistane, ktorá bola odpoveďou na teroristické útoky z 11. septembra 2001 v New Yorku a Washingtonu. Obidve vojny už skončili. Ďalší teroristický útok bol na Bali, kde zomrela väčšina nevinných ľudí. V medicíne objav nového lieku na rakovinu, ktorý objavili v Českej republike. Prednedávnom skončilo ochorenie SARS, ktoré postihlo predovšetkým ázijské krajiny. Pred 2 rokmi boli v lete extrémne zrážky a tento rok extrémne teploty, ktoré si vyžiadali obeť na životoch. Každý deň sa stávajú dopravné nehody s obetami. Nové vynálezy a zdokonalené staršie vynálezy ovplyvňujú každodenne naše životy. 21. storočie, i keď je iba na začiatku, by som pomenovala storočím zdokonaľovania a extrémov všetkých druhov – či dobrých, či zlých.

Veronika Sláviková, 9. c

Som pripravený/á na život...

Kto sa to pýta ? Má vôbec niekto právo pýtať sa na takú otázku ? Je to sám život. Život sa pýta - urobila si už to alebo ono ?

Život. A čo je to vlastne život ? Čo všetko sa skrýva v tomto jednoduchom slove. Život si vyžaduje človeka morálne i psychicky pevného, odolného a smelého prekonávať všetky prekážky. Je to vlastne skúška - ...

-... veľa otázok, ale na každú je odpoveď veľmi komplikovaná. Tol'ko nezmyselných otázok. Neviem si dať na ne odpoveď. Nie, života sa netreba báť. Musíme byť naň len dobre pripravení. S chuťou sa poviť o kúsok miesta na zemeguli a o kúsok toho šťastia, ktoré si ukradneme pre seba.

Tým nechcem povedať, že v živote nie je šťastie. Naopak, šťastie je veľa, ale pre každého byť šťastným znamená niečo iné.

Pre jedného je to luxusný byt, auto, chata, titul, pre iného šťastie znamená mať niekoho rád, vidieť krásny svet, byť zdravý. Šťastím je i učiť sa. Nie všade je to možné.

Od narodenia sa dieťa učí, učí sa prvé slová, krôčiky, neskôr hry. V škole sa učí to a ono, čo bolo a tu sa pripravuje aj na to, čo ho ešte len v živote čaká.

Ale učiť sa žiť musí každý sám. Život je len taký, aký si ho sami urobíme.

Dominika Bardáčová, 7.d

MOJA SESTERNICA MAGDA

(Karikatúra)

Moja sesternica je trochu výstredný človek. Keď ju zbadáte v meste, tak nenecháte bez povšimnutia jej dlhé vlasy s rôznymi farebnými melírmami, pri ktorých ťažko rozoznať jej pôvodnú farbu vlasov. Myslím, že je hnedá. Ďalej by to bolo jej obočie. Má ho také husté ako môj palec. Pokúšam sa ju presvedčiť, nech si do tohto „nádherného“

daru prírody trochu zasiahne pinzetou, ale ona má vraj čas. Nevie, nevie, keď ona chce byť modelka. A tu je už ďalší bod. Jej spôsob chodenia je taký divoký, že to sa málokto nezasmeje. Ona si to totiž nacvičuje na prehliadkové mólo. Bolo by to fajn, keby to robila raz za čas, ale ona tak chodí stále. Stále prekladá jednu nohu pred druhú a vlní bokmi ako Marilyn Monroe. Stále chodí po špičkách ako baletka. Čo sa týka jej ostatného výzoru: oči má väčšie, trochu vypúlené, široký nos a veľké pery, ktoré má len trochu sfarbené do červena, ba až do ružova. Postavu má dobrú, to treba uznať, ale tá moc nevynikne pri jej štýle obliekania. Široké nohavice, trigovce a strašne rada experimentuje, čiže niekedy má na sebe dve veci, ktoré k sebe absolútne nejdú a ja musím klamať, keď jej poviem, že to vyzerá dobre, aby sa neurazila. Človek, ktorý ju nepozná, by povedal, že by na seba dala aj vrece a išla by tak do školy. To by ale neurobila, i keď dalo by sa to čakať. No napriek všetkým týmto vlastnostiam má veľmi dobrú povahu. Ona je ako pes. Vždy sa jej môžete so všetkým zdôveriť a ona to nikomu nepovie. Myslím, že to je asi ten najdôležitejší dôvod, že ju mám celkom rada.

Barbora Šlosárová, 9.c

O mne

(Karikatúra)

Videli ste už niekedy človeka, o ktorom ste si mysleli, že je to hotový model pre karikaturistov? Tak to ste ešte nevideli mňa!

Moja hlava je okrúhla ako tekvica. Moje vlasy sú ako po výbuchu bomby. Oči mi stále behajú hore-dolu, akoby sa za niečím naháňali, ale nemohli to chytiť. Nad nimi trónia pásy prastarého pralesa, cez ktorý by ani len myška neprekĺzla. Nad očami tróni čelo, na ktorom sú bodky. Tie sem evidentne nepatria, ale čo sa dá

už robiť. Navyše sú nesúmerne pohádzané sem a tam, čo sa celkom vymyká mojim pravidlám a zásadám. Na oboch stranách hlavy sa vypínajú dva obrovské teleskopy, ktoré zachytia všetko, ale počujú iba to, čo chcú. Na ľavom líci tróni taká malá hnedá šošovička, ktorá našťastie neklíči. Podobá sa jej aj iná, učupená na veľmi zložito rozložitej brade, aj keď omak menšia. Nad bradou sa nachádzajú ústa, z ktorých trčia žlté zuby. Asi ťažko by ste našli zuby, ktoré sú vaše a predsa nie sú vaše. Sú to moje vrchné jednotky. Zasadené sú v mojom tele, ale na vrchole, sú z vápenatej hmoty. Nad ústami je veľký špicatý nos vytrčajúci ako kôl zo zeme. Na tvári prihlúply výraz, ktorý kráse nepridá.

Hlava sedí na krku, za ktorý by sa nemusela hanbiť žiadna labuť či žirafa. Zozadu vytrčajú dve krídla – asi to budú lopatky. Ak chcete nájsť najkrajšie S na svete, môžete sa pozrieť na môj chrbát. Pod krkom sa vypína moje vyšportované svalnaté telo, najmä ruky. Keď napnem svaly, môžem po nich búšiť hoc aj kladivom, ani sa nepohnú. Na konci rúk sa vypínajú dlhé kostnaté prsty, ktoré veľmi kontrastujú s ostatným telom. V týchto prstoch je však neuveriteľná sila. Ťažko by ste na svete našli predmet (okrem prachu), ktorý by tieto prsty nerozdrvili na prach a ešte ťažšie by ste našli predmet (okrem vody), ktorý keď zoberiem do ruky, nepotečie z neho voda.

Môj hrudný kôš je tak vypracovaný a svalnatý, že z neho až kosti trčia. Keď naň pozeráte, vyzerá ako balón, ktorý sa prudko nafúkne a potom tak isto splasne. Podobne sú na tom aj nohy, ale nechcem sa nimi moc chváliť, aby som nebodaj nepredbehol ich dobrými vlastnosťami tie vaše.

Moje vnútorné vlastnosti sú tiež veľmi nasledovanienehodné. Moje obrovské sebestvo je najväčšie na svete. Slýchal niekedy niekto, aby ktosi, kto má úlohy, nedal ich odpísať svojim poctivým

spolužiakom, ktorí si ich veľmi poctivo odpíšu počas prestávok, ba dokonca aj počas hodín ?! Dá sa pochopiť aj to obrovské sebecko, že niekto nedá odpísať písomku?

Dá, veď všetko toto je o mne, o Danielovi K. Keby ste poznali, tu napísané veci a vlastnosti by vás určite neprekvapili.

Daniel Kotleba, 9. c

Moja kamarátka Lucia

(Karikatúra)

Často sa zamýšľam nad svojou kamarátkou, aká vlastne je.

Raz taká, raz onaká. Niekto ju má rád, iní sa čudujú a vravia si: „Čo je to za čudo ?“ Aká teda je ? Je to pätnásťročná cibulka. Zdobí ju tvár vysmiata ako jarné slniečko, mierne hnedkastá ako karamel. Jej výraz niekedy vyžaruje pokoj a klud. Je sladká ako med. Briadku nemá žiadnu, takže niet čo uštipnúť. Svojimi malými hnedými očkami, ktoré vyzerajú ako dva gaštany, klipká ako dožívajúca baterka. Aj vlasy má hnedé ako práve dozretý oriešok. Keď ide po ulici, ľudia na ňu hľadajú a hovoria: „Aha, ona má vlasy ako stará rozstrapatená metla!“ Jej telo je vyšportované, ale nohy má sťa drúky pevné. Ruky má pestované ako bábätko v perinke, čím dokazuje, že domáce práce jej nič nehovoria. Mnohokrát má na sebe odev ako veľká kopa sena, no niekedy chodí oblečená akoby práve vystúpila z módného salónu. Vtedy vztýči hlavu ako pyšná pávica a vykračuje hojdavým krokom svetovej modelky. A jej povaha ? Na prvý pohľad sa zdá, že má povahu malého skroteného baránka. Omyl! Niekedy je bláznivá ako sto čertov. Vtedy je s ňou zábava. No inokedy sa zasa vie mračiť ako veľká mrákava. Keď dostane dobrú známku alebo sa jej niečo vydarí, vie sa tešiť ako malé decko. Je veľmi klebetná ako baby na dvore a rada strká do všetkého svoj malý hrboľatý noštek.

Takže – aká vlastne je ? Odpoveď ani teraz neviem. Ale zato viem, že je to moja najlepšia kamarátka, fajn baba, ktorej možno zveriť každé tajomstvo bez toho, aby to niekomu povedala.

Soňa Pavlovičová, 9. c

Ako som vstúpil do seba

Ešte v minulom školskom roku som išiel po víkende do školy. Vôbec sa mi nechcelo, pretože sa práve menil čas a musel som o hodinu skôr vstávať. Na dejepise ma pani učiteľka vyvolala, aby som išiel odpovedať z Márie Terézie a jej reforiem. Nemal som strach, pretože som sa doma učil. Lenže práve keď som dopovedal prvú vetu, pozrel som sa na pani učiteľku a dostal som okno. Ale aké! Bolo také veľké, že som si nemohol spomenúť ani na nadpis. Dostal som pätku a bol som strašne nahnevaný. Na seba. „Proste som mal smolu,“ v duchu som sa utešoval.

Cez prestávku chalani skákali po laviciach. Hovorili, že je to ohromná sranda a nech to vyskúšam aj ja. Nechcel som, veď to nedovoľuje školský poriadok, ale nakoniec ma prehovorili. Vyskočil som na lavicu, bolo to príjemné, ale hneď to prešlo, pretože vo dverách stál vysmiaty pán učiteľ Bezák. Darmo som vysvetľoval, že som v tom nevinne, že to bolo prvýkrát, poznámka ma neminula. To už bolo na mňa v ten deň moc. Vo mne to takmer vrelo. Vtedy ku mne prišiel Peter a priateľsky ma pľasol po pleci. Okamžite som mu to vrátil, ale asi päťkrát silnejšie a ešte som ho zvalil na zem. Hneď mi ho

prišlo ľúto a vstúpil som do seba. Pomohol som mu vstať a ospravedlnil som sa mu. A odvtedy som mohol mať akúkoľvek zlú náladu, nič podobné som už nikdy viac nespravil.

Roman Zámečník, 9. c

Superdievča

Keby som si mohla vybrať dve nadprirodzené vlastnosti – superschopnosti, určite by som si vybrala možnosť byť kedykoľvek a kdekoľvek neviditeľná a ešte ďalšiu možnosť – meniť svoju podobu.

Tieto dve vlastnosti by boli podľa mňa najužitočnejšie. Porozprávam Vám o tom. Stalo sa to takto : V jeden letný prázdninový deň som sa išla so sesternicou na Zelenú vodu kúpať. Plávali sme na druhú stranu jazera. A keď sme plávali naspäť, povedala som jej, že sa budeme pretekať. Ona odpovedala takto: „Ako myslíš, veď ty vieš, že aj tak vyhráš.“ Ja som jej dala náskok, ale aj tak som ju predbehla. Ako som ju predbiehala, stala sa zo mňa ryba. Keď som sa premenila naspäť, všetko som jej vysvetlila. Bolo to také naše malé tajomstvo. Večer sme sa vybrali na diskotéku. Zabávali sme sa super. Neskôr vyhlásili karaoke šou. Sesternica vybehla na pódium a začala rozprávať: „Čaute baby a chalani! Chcete sa zabaviť? Poznám niekoho, kto by to rád zaspieval.“ Neveriacky som počúvala, keď naraz som sa ocitla sama uprostred pódia. Všetci tlieskali. Hrala hudba. Všade bola tma, iba na mňa svietili svetlá. Zraky ľudí ma uprene sledovali.

Nemala som na výber, a tak som začala spievať. A zrazu, ako by som toho už nemala dost, zmizla som. Bola som neviditeľná. Všetci kričali: „Sú tu skvelé svetelné efekty!“ Ale ja aj sesternica sme vedeli, že som bola neviditeľná.

Toto je príbeh o tom, ako som zistila, že mám dve **superschopnosti**.

Iveta Mišurcová, 7. b

Superžiak

Niekedy by bolo úžasné mať nejaké superschopnosti. Najviac by som si prial byť neviditeľný a cestovať v čase.

Neviditeľnosť by som využil hlavne v škole. Ak by pani učiteľka začala skúšať, stal by som sa neviditeľným a nemusel by som odpovedať. Po skúšaní by som sa zasa stal viditeľným a sedel by som zasa v lavici. Túto schopnosť by som využil aj v prípade, ak by mi hrozilo nebezpečenstvo. Po prekonaní nebezpečenstva by som sa zasa stal opäť viditeľným.

Druhú superschopnosť cestovať v čase by som využil na lepšie spoznanie dejín a histórie. Hlavne by ma zaujímalo obdobie II. svetovej vojny. Bolo by veľmi zaujímavé aj vidieť, ako sa stavali pyramídy, ako žili ľudia v starom Egypte. Mohol by som porovnať, čo píše historici o tomto období a čo by som skutočne zažil ja. Chcel by som spoznať vlastne celú históriu od stvorenia sveta až po dnešok. Veľmi by ma to zaujímalo, a preto by som si želal hlavne mať schopnosť cestovať v čase.

Viem, že to nie je možné, a preto dejiny môžem študovať len z kníh.

M. Blaško, 7. b

Okienko nemčiny

Workshop „Weihnachten“

Toto podujatie pre žiakov učiacich sa nemčinu sa konalo 9. decembra 2003. Zúčastnili sa ho najlepší nemčinári z 5. c, 6. c, 8. c a 9. c triedy a malý prvák Andrej, ktorý sa nemčinu naučil z televízie.

Workshop otvorila pani učiteľka Ščepková. Privítala vzácného host'a z Viedne – pána profesora Smellinkera. Kým sme spoločne recitovali báseň Advent, zapálila pani učiteľka sviečky v svietniku. Sviečky a pekne vyzdobený vianočný stromček v 5. a vytvárali dokonalú vianočnú atmosféru.

Host'ovi sme zaspievali pieseň „Ich bin Ausländer“. Po nej vystúpili žiaci z 3. a triedy so scénkou o zajačikovi Rolfinkovi. Odmenili sme ich potleskom. Ich vystúpenie sa páčilo aj pánu profesorovi.

Potom sa už začala naša práca vo workshope. Zamerali sme sa na Vianoce. Po nemecky sme s pani učiteľkou rozprávali o tom, ako sa doma pripravujeme na vianočné sviatky. Zopakovali sme si domáce práce v trpnom rode, napr.: Koláče sa pečú. Koberec sa vysáva. Záclony sa perú. Nové výrazy sme si zapisovali do poznámkových zošitov.

Po prestávke nás pani učiteľka rozdelila do skupín po 4 žiakoch. Každá skupina dostala farebný hárok papiera. Naň mala

napísať po nemecky čo najviac darčiekov pre priateľa. Darčeky volila podľa priateľových záľub. Jedna skupina mala napísať darčeky pre priateľa, ktorý rád športuje, iná pre priateľa, ktorý má rád ovocie a sladkosti, ďalšia pre priateľku, ktorá sa rada pekne oblieka. V triede bolo rušno, lebo členovia skupín sa medzi sebou

nahlas radili. Po pätnástich minútach skupiny vyvesili výsledky svojej práce. Za každú skupinu prečítal jeden žiak názvy darčiekov. Pán profesor Smelliker opravoval prípadné chyby.

Na záver sme vyhodnotili, čo sme sa naučili vo workshope. Pán profesor nám daroval Mozartove bonbóny. My sme venovali medovníčky, ktoré so žiačkami upiekla a ozdobila pani učiteľka Zelenayová. Zaželali sme mu radostné Vianoce – frohe

Weihnachten.

Rebeka Šimovcová, 6. c

Nemčinári si pripomenuli štátny sviatok Rakúska

Naša škola má zo všetkých škôl Novomestského okresu najdlhšiu tradíciu vo vyučovaní nemeckého jazyka.

Bývalí absolventi tejto školy pôsobia dnes ako učitelia nemčiny na ZŠ, stredných školách, vysokých školách, ako tlmočníci v rakúskych, nemeckých a švajčiarskych firmách. Jeden bývalý žiak je dokonca prekladateľom a tlmočníkom na Generálnom sekretariáte Európskeho parlamentu v Luxemburgu.

Hlavným cieľom vyučovania nemčiny je komunikácia v cudzom jazyku. Avšak súčasťou predmetu je i krajinoveda - spoznávanie

nemecky hovoriacich štátov. Vhodnú príležitosť na to poskytujú štátne sviatky: 3. október – Deň nemeckého znovuzjednotenia a 26. október – Štátny sviatok Rakúska.

A práve k sviatku Rakúska pripravil kolektív učiteliek nemčiny pod vedením Mgr. Ščepkovej konferenciu žiakov „Osterreich im Internet“. Pani učiteľka na ňu pozvala profesora Semellikera z Viedne.

Záštitu nad touto akciou prevzal riaditeľ školy Dr. Kollár a jeho zástupkyňa Mgr. Justiňáková. Pri príprave konferencie pomáhali učitelia informatiky Mgr. M.Šimovec a Prom. fyzik J. Bezák, učiteľka výtvarnej výchovy Mgr. Okrucká. Občerstvenie pripravili Mgr. Zelenayová, Mgr. Ondrišáková, Mgr. Ščepková a riaditeľ školy Dr. Kollár.

Konferencia sa začala 22. októbra 2003 popoludní. Okrem žiakov sa na nej zúčastnili hostia: Ing. Bodrogiová za Rodičovské združenie, Dr. Viteková, školská inšpektorka, spisovateľka Anna Černochová, riaditeľ školy Dr. Kollár, zástupkyňa riaditeľa školy Dr. Lobíková, učiteľky nemčiny Mgr. Poriezová a Mgr. Ščepková.

Konferenciu moderovala ôsmačka Kristína Sadloňová. Deviatak T. Morávek vysvetlil okolnosti vzniku 26. októbra – Štátneho sviatku Rakúska. Deviatačka B. Čačíková porovnala Slovensko a Rakúsko.

Po nich vystúpilo 13 žiakov s diskusnými príspevkami o zaujímavostiach Rakúska.

Diskusné príspevky predniesli naspamäť. Temer každý použil aj názorné pomôcky: fólie na meotare, kazetu s Mozartovou skladbou Malá nočná hudba, výrobky rakúskej firmy Vogel&Noot, detskú knihu od spisovateľov T. Brezinu a Ch. Nöstlinger, mapu Rakúska.

Konferenciu vyhodnotil prof. A. Semelliker. Vysoko ocenil obsah i formu diskusných príspevkov. Deťom poďakoval za ich záujem o jeho vlasť. Žiaci využili prítomnosť viedenského host'a a v krátkej besede sa zaujímali o Viedeň, rakúske školy i súkromie pána profesora. Pán prof. Semelliker vyslovil potešenie, že 1. mája 2004 sa Slovensko stane členom Európskej únie.

Na záver vystúpil riaditeľ školy Dr. Kollár, ktorý okrem iného povedal: „Som hrdý na vás, milí žiaci. Som hrdý na vaše vedomosti, na vaše zručnosti pri práci s počítačom, pre vaše rečnícke schopnosti i na vaše znalosti z nemčiny.

Vidno, že vás vaši učitelia kvalitne pripravujú na život. Bude však záležať na každom z vás, ako tieto znalosti, schopnosti a zručnosti budete vedieť „predať“.

Mgr. Oľga Ščepková

Nemecká olympiáda

Školské kolo: 16. 12. 2003

Kategória IA (5. – 7. ročník): 8 účastníkov

Kategória IB (8. – 9. ročník): 4 účastníci

Výsledky:

Kategória IA:

1. miesto: Robin Halák, 6. c
2. miesto: Hana Rydžá, 6. c
3. miesto: Rebeka Šimovcová, 6. c

Kategória IB:

1. miesto: Barbora Čačíková, 9. c
2. miesto: Kristína Sadloňová, 8. c
3. miesto: Ján Ondreička, 8. c

Mgr. Oľga Ščepková, preds. poroty

la wia čas

Linecká torta

Prísady:

- a) 150 g masla
- b) 250 g polohrubej múky
- c) 150 g práškového cukru
- d) 1 vajce
- e) 1 kypriaci prášok do pečiva
- f) 100 g lieskových orieškov (opražiť, ošúpať a pomlieť)
- g) Necelá kávová lyžička škorice
- h) Necelá kávová lyžička citrónovej kôry
- i) 1 vanilínový cukor
- 1 žltok na potieranie
- postrúhané mandle (dostať v Bille pod názvom Gehobelte Mandeln)
- 300 g ríbezl'ového džemu

Postup:

Z prísad a) až i) vymiesime cesto. Necháme stáť v chladničke až do druhého dňa.

Na druhý deň vyvaľkáme $\frac{3}{4}$ cesta na hrúbku asi 15 mm do kruhu o veľkosti tortovej formy (priemer 22 cm).

Tortovú formu vymastíme, vysypeme múkou a vložíme do nej cesto. Na cesto natrieme ríbezl'ový džem.

Z $\frac{1}{4}$ cesta urobíme mriežku a 1 pásik cesta dáme po obvode torty. Potrieme ju rozšľahaným žĺtkom. Zdobíme postrúhanými mandľami. Pečieme pri teplote 190 °C asi 30 minút.

V. Brezániová, 6. c

Folklórny súbor Čakanka

Folklórny súbor je súbor, ktorý sa venuje ľudovým tancom a spevom. Folklórny súbor Čakanka je pre deti od 4 rokov. Jeho sídlo je v zadnej časti Mestského kultúrneho strediska v Novom Meste nad Váhom. Vede ho pani učiteľka Tobiášová. Prvá časť Čakanky sa skladá z malých tanečníkov od 4 do 7 rokov. Druhá časť sa skladá z detí od 8 rokov. Prvá skupina chodí v stredu o 15³⁰ do 16²⁰ hod. Druhá skupina:

- dievčatá v stredu od 16³⁰ do 17³⁰ hod a v piatok od 15³⁰ do 17³⁰.
- chlapci v pondelok od 15³⁰ do 17³⁰ hod a v piatok od 15³⁰ do 17³⁰.

Do krúžku by sme potrebovali šikovných chlapcov, ale aj dievčatá. Dievča na skúšku potrebuje tričko, krátke nohavice, sukňu, hrubé ponožky a obuv (tenisky alebo cvičky).

Chlapec na skúšku potrebuje tričko, nohavice, ponožky a topánky. Už sa stačí len prihlásiť: prídeš na skúšku v daný deň za pani učiteľkou Tobiášovou a povieš jej, čo máš v úmysle. Potom len stačí poctivo chodiť na skúšky a možno sa z teba raz stane výborný tanečník alebo spevák.

Krúžok je zadarmo a dobrovoľný.

Dám ti hádanku

1. Ktorí hráči vždy vyhrávajú ?
(Muzikanti)
2. Ktorý dom je na dedine najmenší ?
(Slimákov)
3. Ktoré krstné meno z oboch strán čítané znie rovnako?
(Anna)
4. Ide mostom, nadupká, ide jarkom, nečľupká, ide horou,
nešuští, ide cestou, napráši. Čo je to ?
(Tieň)
5. Príroda sladká, naša dobrá matka, krásu mi dala, kade
letím, sama si svetím, lampa malá.
(Svätojánska muška)
6. Čo ustavične beží a nikdy sa neunaví ?
(Rieka)
7. Ktoré mesto káže strýca biť ?
(Bystrica)
8. Háďaj kto som: veľkú bradu mám a nie som mudrc.
(Cap)
9. Z ktorého stromu listy nepadajú ?
(Z namaľovaného)
10. Čo príde do domu každý večer ?
(Tma)
11. Nemá hlavu, nemá rozum, nikdy sa neučilo, a je múdre. Čo
je to ?
(Kniha)

12. Koho bijú po hlave, aby šiel rovno ?
(Klinec)
13. Čo hovorí bez ohňa, beží bez nôh a letí bez krídel ?
(Slnko, rieka a oblaky)
14. Mám otca i matku, a predsa nie som ich synom. Kto som ?
(Dcéra)
15. Kedy je i hlúpy človek dost' múdry ?
(Keď mlčí)
16. Zo skla som, oblok nie som, v ráme som, obraz nie som. Čo som ?
(Zrkadlo)
17. Ktorý návyk je medzi ľuďmi najväčšmi rozšírený ?
(Jedenie)
18. Ktoré zviera sa podobá vlkovi ?
(Vlčica)
19. Čo veľmi hryzie a nemá zuby ?
(Zlé svedomie)
20. Vo mne tma a vonku svetlo, vonku zima vo mne teplo,
vonku teplo vo mne mráz: pomenuj ma niekto z vás !
(Pivnica)
21. Čo je tvoje a predsa to cudzí ľudia používajú viac ako ty sám ?
(Tvoje meno)
22. Otec mal štyroch synov, každý syn mal sestru. Koľko bolo všetkých detí ?
(Päť)
23. Čo páli a nie je oheň ?
(Mráz a prhl'ava)
24. Ktoré zviera má oči na chvoste ?
(Páv)
25. Kto pradie a nič nenapradie ?
(Mačka)

26. Zviazaný panáčik v kúte stojí. Čo je to ?
(Metla)
27. Ako sa napíše troma písmenami zamrznutá voda ?
(Ľad)
28. Čo je to ? Pred tebou ide slon a za tebou ide auto.
(Kolotoč)
29. Iných šatí a samo je nahé. Čo je to ?
(Ihla)
30. Čím viac to je, tým viac je to hladné. Čo je to ?
(Oheň)
31. Šu-cha-ru-cha, šu-cha-ru-cha, nemám úst a nemám brucha,
čo mi príde pod zuby, zomeliem na otruby. Ani to
nepožujem, pod seba to vyplňujem. Čo som, kto som ?
(Píla)
32. Dvaja bratia spolu hľadia, a nikdy sa neporadia. Malý
vrštek, čo ich delí, ten ich ver' nerozveselí, nechce, by sa
videli ani, hoci sú lampášmi sami.
(Oči)
33. Lezie, lezie po železe, nájde dierku, do nej vlez. Čo je to ?
(Kľúč)
34. Za mladi sa plazí, dlho tak nežije, sám sa aj pochová,
a v hrobe nežije. Po krátkom čase uvidíš ho zase, ako letí
z hrobu v celej svojej kráse. Čo som, kto som ?
(Motýľ)
35. Nie je vták, a letí, nie je včela, a bzučí. Čo je to ?
(Lietadlo)
36. Bez nôh chodí, bez koreňov rastie.
Čo je to ?
(Mesiac)
37. Hoci má tri zuby, nemá žiadnej huby. Hoc pri jedle slúži,
po jedle netúži.
(Vidlička)

38. Ktorý rak všetko vidí ?

(Zrak)

39. Pod dverami od dvora býva malá potvora. Pohryzie raž,
mak aj šaty, čiapky, kapce i kabáty, múku, mäso, starý plyš.
Čo je to ? No predsa

(Myš)

40. Pod jedl'ami, pod sosnami leží klbka s ihlicami. Čo je to ?
(Jež)

(Jež)

Veronika Kišacová, 7. d

ZVIERACIA OSEMŠMEROVKA

Vyškrtaj mená zvierat ! 21 zostávajúcich písmen tvorí tajničku:

Osemsmerovka

*Čo majú spoločné mláďatá tuleňov a ľadových medved'ov ?
(Dozvieš sa v osemsmerovke)*

L	O	S	B	I	E	J	L
Y	A	K	T	O	S	E	B
M	B	K	Ú	U	A	Ž	Ž
O	A	A	H	Z	U	Z	L
R	Ž	Č	O	V	C	A	Í
K	Š	K	K	Ů	Ň	J	Š
A	T	A	E	A	K	A	K
V	E	V	E	R	I	C	A

*mačka, pes, kačka, ovca, zajac,
žaba, hus, kôň, jež, veverica,
líška, koza, los, morka, kohút*

Doplňovačka

B	A					
B		A				
B			A			
B				A		
B					A	
B						A

Pri búrke sa bude ...

Stupeň vyššieho vzdelania ...

Ženské meno ...

Lyžiarska disciplína ...

Tanečnica ...

Mamina mama ...

Vymeň nezmyselné časti slova (písmena) za zmyselné tak, aby vznikli 4 školské pomôcky.

- 1.) Kruxka*
- 2.) Zočník*
- 3.) Fužidlo*
- 4.) Perašit*

Priemer Mesiaca v km sa dozviete, ak vypočítate príklady a čísla napíšete sem (v poradi, v akom sa jednotlivé príklady nachádzajú):

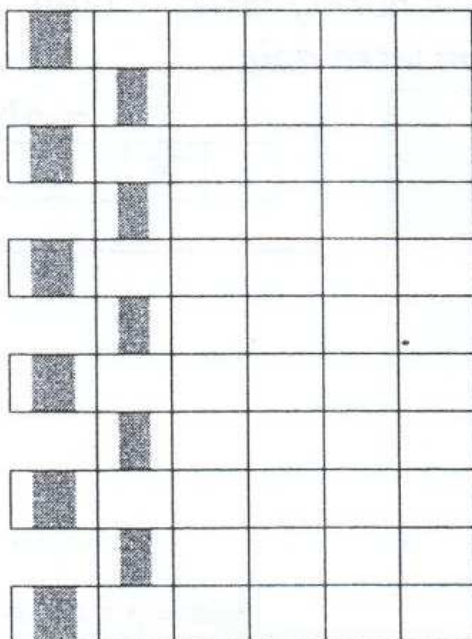
Priemer Mesiaca v kilometroch je :

$$1 + 1 + 2 + 8 - 8 + 6 - 6 + 4 - 2 - 3 =$$

$$8 - 1 + 3 + 8 - 5 - 6 + 1 - 1 + 2 - 5 =$$

$$9 - 1 + 4 - 7 - 5 + 8 - 4 + 1 + 2 - 0 =$$

$$7 - 3 + 5 - 2 + 4 - 1 + 9 - 8 - 3 - 2 =$$

Pocity

Číselné označenie dňa

Jantárovožltý alkohol

Geometrický útvar s hranami

Ôsma planéta od Slnka

Skupina tónov

Zosuv pôdy

Rímska bohyňa Mesiaca

Stroj na lietanie do kozmu

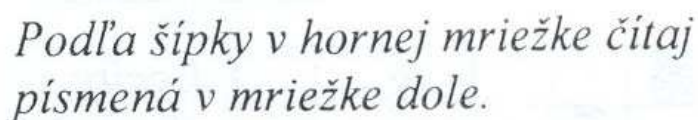
Cudzopasná rastlina

Naruby

21. júla 1969 vstúpil prvý človek, Neil Armstrong, na Mesiaci. Ale nebol tam sám. Ako sa volá druhý kozmonaut, dozvieš sa v tajničke.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8.

V	I	E	U	M	$\hat{O}$	$\check{Z}$	E	$?$
,	E	T	M	R	P	$\check{T}$	M	U
Z	$\acute{E}$	H	O	$\acute{I}$	K	A	E	M
K	R	O	R	R	S	$\acute{I}$	Z	U
T	O	S	T	O	D	N	$\acute{U}$	G

Čo má väčšina týchto názvov spoločné ? Čo medzi ne nepatrí a čo im, naopak, zase chýba ?

**MARS
WEZ**

MERKÚR

SLNKO

PLUTO

URÁN

URSUL'A

JUPITER

SATURN

Dominika Bardáčová, 7. d

Hádaj, na čo myslím

Zviera

Z

E

Povolanie

O

E

Názov štátu

A

A

Zelenina (po anglicky)

U

E

More

E

K

Dinosaur

Y

A

E

O

U

Nicolette Ferová, 7. c

Nájdí názvy kvetov:

A	S	I	T	O	B	CH	C	E	V	O	J	O	V	K	E	S
K	R	E	U	K	A	L	Y	P	T	U	S	J	E	L	Š	A
S	A	Ň	D	O	L	V	Ľ	A	L	CH	B	A	R	H	N	O
A	Í	M	A	S	Z	L	O	I	E	G	U	S	C	A	L	B
L	A	K	T	Š	A	K	P	R	A	Ľ	D	E	J	I	Í	V
G	I	Í	Ľ	Á	CH	A	O	Š	M	C	V	Ň	V	J	K	Ř
V	L	N	O	C	G	J	T	Ô	Ž	O	I	O	A	A	U	B
D	Ó	V	V	É	I	A	J	I	K	L	V	V	T	K	R	A
N	N	O	N	D	N	V	Z	E	Í	N	O	A	O	E	Z	O
A	G	G	Í	E	K	G	R	E	Í	R	L	CH	S	R	R	B
Á	A	I	K	R	O	M	N	K	R	P	I	T	Ť	M	O	A
S	M	F	E	B	S	J	A	R	A	B	I	N	A	S	A	B

Vyhľadaj: jedľa, breza, borovica, sekvojovec, smrek, duglaska, olivovník, céder, lipa, gaštan, hrab, ginko, brest, katalpa, balza, vrba, dub, jaseň, baobab, jarabina, tis, smrekovec, topol', magnólia, jelša, eukalyptus, agát, javor, datľovník, orech, figovník, guajak

Štvorsmerovka

Hľadaj 11 slov: spara, šalát, horár, pokoj, kozák, holub, šuhaj, kotel, brčko, párok, povoz

O	Š	A	L	Á	T	A
L	U	P	B	P	A	B
O	H	O	R	A	R	U
T	A	V	Č	R	A	L
O	J	O	K	O	P	O
K	Á	Z	O	K	S	H

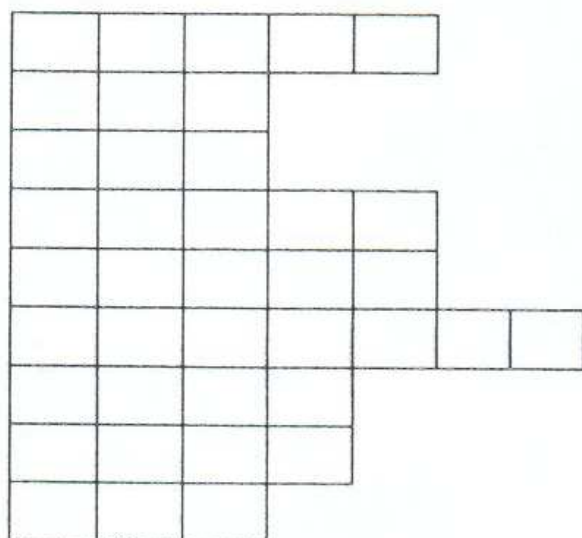
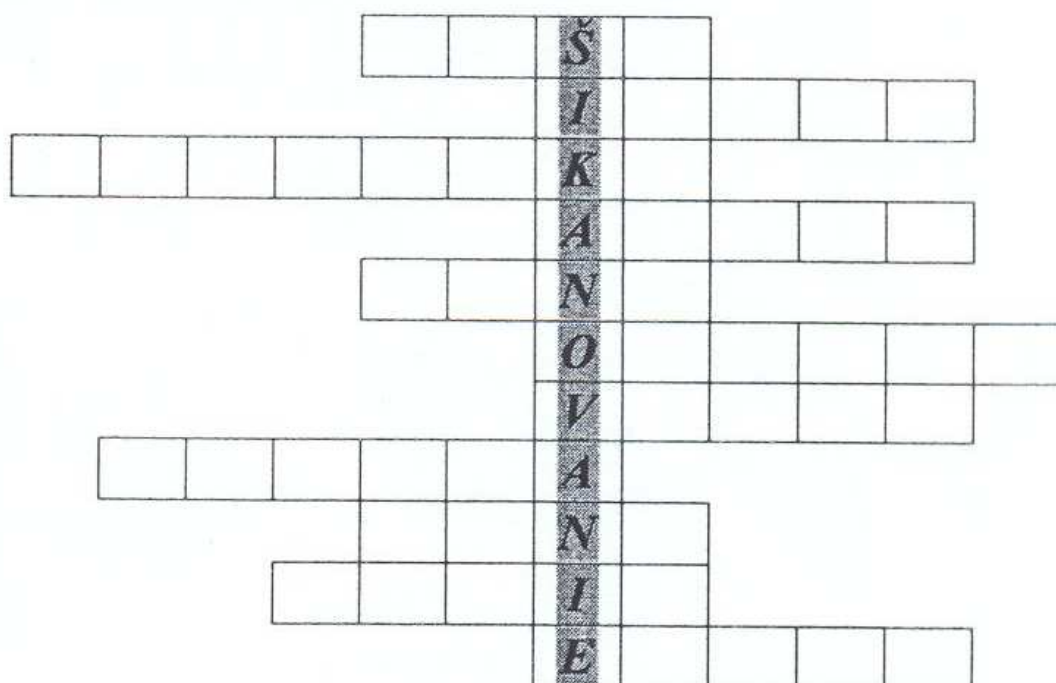

Hľadaj 11 slov zo štyroch písmen:

P	O	H	H	O	R	A
H	H	R	O	M	H	B
A	K	O	S	A	L	A
L	O	CH	Ť	C	A	R
A	D	O	V	O	S	K

Alena Uhrinová, 7. d

Napíš mená dievčat do tajničky:

Petrík

Podmorský kôrovec

Nie opačným významom

Hlodavec na Z

Rieka tečúca Bratislavou

Strihajúci predmet

Predmet na šitie

Najmenšie číslo

Áno po anglicky

ImmunoCare

Prírodný výživový doplnok posilňujúci
prirodzenú obranyschopnosť organizmu

Jedinečná kombinácia starostlivo vybraných rastlín nám pomáha
zdravie nielen získať, ale predovšetkým si ho udržať.

Obsahuje vitamín C a antioxidanty, nevyhnutné
pre správnu funkciu všetkých buniek.

Je vhodný v prípade oslabenia imunitného
systému alebo ako účinná prevencia.

Podporuje tvorbu vlastných
obraných mechanizmov.

Zvyšuje vitalitu a zlepšuje
celkovú telesnú kondíciu.

Pomáha telu bojovať
so škodlivými alergénmi.

Zvyšuje počet
bielych krviniek.

Posilňuje celkový
imunitný systém.

Prírodný ochranný
štít organizmu.

Himalaya
TAJOMSTVO ZDRAVIA

Intertrans s.r.o., Šancová 48, 811 05 Bratislava
Tel. : 02/ 5245 1035, Fax : 02/ 5245 1032
www.himalaya.sk ZELENÁ LINKA: 0800 100 453

